

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lipca 1959 r.

Nr 60

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 293 — nr 258 z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem 499
- 294 — nr 263 z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie poddania kobiet odbywających studia w akademiach medycznych wojskowemu szkoleniu studentów oraz powoływania absolwentek tych akademii przeniesionych do rezerwy na przeszkolenie wojskowe 501

ZARZĄDZENIA:

- 295 — Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1959 r. w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów 502
- 296 — Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1959 r. w sprawie wykorzystania środków funduszu zakładowego 503
- 297 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 31 marca 1959 r. w sprawie zakresu wykonywania przez Państwową Inspekcję Handlową kontroli jakości towarów, powoływania rzeczoznawców oraz orzekania o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu artykułów stanowiących przedmiot obrotu towarowego 503
- 298 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 maja 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 504

OBWIESZCZENIE

- 239 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 13 czerwca 1959 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych 505

293

UCHWAŁA Nr 258 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1959 r.

w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą cen zbytu artykułów dostarczanych przedsiębiorstwom handlu zagranicznego z przeznaczeniem na eksport.

2. Przez cenę zbytu artykułu posiadającego tylko cenę detaliczną rozumie się tę ostatnią cenę pomniejszoną o wysokość obowiązujących marż handlowych.

II. Zasady ustalania cen.

§ 2. 1. Do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych według tych samych norm technicznych, jakie obowiązują w obrocie wewnętrznym, mają zastosowanie ceny zbytu w wysokości równej cenom zbytu artykułów przeznaczonych do obrotu wewnętrznego.

2. Za normę obowiązującą w obrocie wewnętrznym, w rozumieniu uchwały, uważa się normę państwową lub normę resortową, a w braku tych norm — do czasu ich ustalenia — normę zakładową.

§ 3. Do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych według odrębnych norm ze względu na potrzeby handlu zagranicznego, mają zastosowanie ceny zbytu w wysokości planowanego kosztu własnego z uwzględnieniem zysku osiąganego przez zainteresowane przedsiębiorstwo na produkcji artykułu bądź grupy artykułów najbardziej zbliżonych oraz przypadającego podatku obrotowego.

§ 4. 1. Do artykułów przeznaczonych na eksport, nieznacznie różniących się od artykułów, dla których normy już istnieją, mają zastosowanie obowiązujące ceny zbytu odpo-

wiednio pomniejszone lub powiększone o różnice tych pozycji kosztów, które wiążą się z odstępstwami od obowiązujących norm.

2. Przy ustalaniu cen według zasad określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepis § 3 dotyczący zysku i podatku obrotowego.

§ 5. Do cen zbytu na artykuły przeznaczone na eksport, ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w §§ 2 i 4, może być doliczona kwota odpowiadająca dodatkowym kosztom producenta, wiążącym się z przygotowaniem do eksportu, wysyłką, gwarancją dalej idącą niż przy dostawach krajowych itd., jeśli tego rodzaju dodatkowe koszty powstają w następstwie wymagań przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 6. 1. Jeśli cena zbytu artykułu przeznaczonego do obrotu wewnętrznego obejmuje określone opakowania, a warunki dostawy eksportowej przewidują opakowanie odmienne, do ceny tej dolicza się różnicę między kosztem własnym opakowania eksportowego a kosztem własnym opakowania normalnego.

2. Jeśli artykuł na eksport ma być dostarczony w opakowaniu, podczas gdy analogiczny artykuł w obrocie krajowym nie wymaga opakowania, do ceny zbytu dolicza się koszt własny wyprodukowania lub nabycia opakowania eksportowego oraz koszt własny związany z pakowaniem.

§ 7. Dodatki do cen zbytu, o których mowa w § 5, oraz dodatki z tytułu różnicy kosztów opakowania (§ 6) ustalane są odrębnie dla każdej transakcji eksportowej, odpowiednio do kosztów wynikających z dodatkowych wymagań przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

§ 8. 1. Jeśli przedmiotem eksportu są artykuły pochodzące ze skupu rolnego, cenę zbytu na eksport ustala się przez dodanie do obowiązujących cen skupu rynkowego — powiększonych o marżę skupu — pozostałych kosztów obciążających dostawcę, mianowicie kosztu przygotowania towaru do eksportu i kosztu opakowania eksportowego.

2. W razie braku obowiązujących cen skupu rynkowego na artykuły, o których mowa w ust. 1, cenę zbytu ustala się tak, aby określała ona maksymalną wysokość ceny skupu i kosztów przygotowania do eksportu.

§ 9. 1. Ceny usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem ustala się w wysokości cen analogicznych usług w obrocie wewnętrznym, a jeśli usługa na eksport nie może być przyrównana do usług świadczonych w obrocie wewnętrznym, cenę jej ustala się w wysokości planowanego kosztu własnego z uwzględnieniem zysku osiąganego przy najbardziej zbliżonych usługach świadczonych przez dostawcę w obrocie wewnętrznym oraz przypadającego podatku od operacji nietowarowych.

2. Zasady określone w ust. 1 stosuje się również przy ustalaniu cen usług stanowiących przedmiot obrotu uszlachetniającego czynnego.

3. Jeśli usługa świadczona jest w postaci pracy własnych pracowników producenta, przekazanych czasowo na życzenie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego do dyspozycji odbiorcy zagranicznego, to wynagrodzenie za tego rodzaju usługę określa umowa między producentem a przedsiębiorstwem handlu zagranicznego uwzględniająca obok wydatków bezpośrednich, jak wynagrodzenie za pracę wraz z kosztami delegacji, również koszty ogólne oraz zysk — w takiej wysokości, w jakiej przypadają one na robociznę w przedsiębiorstwie własnym producenta.

III. Organy właściwe do ustalania cen.

§ 10. Ustalanie cen zbytu na artykuły przeznaczone na eksport, o których mowa w § 1, z zastrzeżeniem przepisów §§ 11—13, należy do kompetencji organów ustalających ceny na artykuły przeznaczone do obrotu wewnętrznego.

§ 11. 1. Właściwi ministrowie nadzorujący producentów oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości i Prezes Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego ustalają:

- a) ceny zbytu na artykuły określone w § 3 i 4,
- b) ceny usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, jeśli usługi te nie są objęte obowiązującymi cennikami (§ 9),
- c) wysokość dodatków do cen zbytu, o których mowa w § 5,
- d) wysokość dodatków do cen zbytu z tytułu różnicy kosztów opakowania eksportowego, o których mowa w § 6.

2. Ministrowie nadzorujący producentów mogą w trybie zarządzeń przekazać uprawnienia określone w ust. 1 właściwym zjednoczeniom, a Minister Handlu Zagranicznego — właściwym przedsiębiorstwom handlu zagranicznego.

3. Ministrowie nadzorujący producentów mogą przekazać uprawnienia określone w ust. 1 przedsiębiorstwom państwowym stale uczestniczącym w produkcji eksportowej.

4. Ministerstwa (Komitet Drobnej Wytwórczości i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy), zjednoczenia i przedsiębiorstwa, uprawnione do ustalania cen w myśl ust. 1, 2 i 3, obowiązane są do prowadzenia rejestru ustalonych przez siebie cen zbytu na artykuły przeznaczone na eksport, cen usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem oraz dodatków do cen zbytu, o których mowa w § 11 ust. 1 lit. c) i d).

§ 12. 1. Ceny zbytu na artykuły przeznaczone na eksport, a pochodzące ze skupu rolnego ustala Państwowa Komisja Cen.

2. Państwowa Komisja Cen na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego może upoważnić przedsiębiorstwa handlu zagranicznego do ustalania cen na określone artykuły przeznaczone na eksport, a pochodzące ze skupu rolnego, w porozumieniu z właściwymi organizacjami skupu.

§ 13. Jeśli artykuł przeznaczony na eksport przeznaczony zostanie do sprzedaży wewnętrznej jako artykuł zaopatrzeniowy lub inwestycyjny, to cena zbytu ustalona dla dostaw eksportowych utrzymuje swą moc również i dla dostaw wewnętrznych z wyjątkiem dodatków do cen zbytu, o których mowa w §§ 5 i 6, natomiast w przypadku gdy artykuł ten ma być sprzedawany ludności, cenę detaliczną ustala ten organ, który uprawniony jest do ustalania cen detalicznych na podobne artykuły w obrocie wewnętrznym.

§ 14. Przepis art. 11 ust. 1 lit. c) ma również zastosowanie przy ustalaniu przez powołane do tego organy cen na zespoły i urządzenia przeznaczone dla producentów wykonujących całość dostawy na eksport.

§ 15. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego uprawnione są do żądania od dostawcy krajowego przedstawienia cennika lub decyzji organu powołanego do ustalania cen na artykuły przeznaczone na eksport lub usługi świadczone na rzecz odbiorcy zagranicznego w związku z eksportem.

IV. Rozliczenia.

§ 16. 1. Przez ceny zbytu artykułów przeznaczonych na eksport przy dostawach dokonywanych przez uspołecznione przedsiębiorstwa przemysłowe, biura zbytu lub składnice rozumie się ceny fob port polski, franco punkt graniczny lub franco krajowa stacja kolejowa wskazana przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

2. Jeżeli cena zbytu, obowiązująca w obrocie wewnętrznym, ustalona jest franco stacja kolejowa dostawcy, przedsiębiorstwo handlu zagranicznego pokrywa koszty przewozu.

3. Jeżeli przedmiotem dostaw są artykuły określone w § 3, dostawca w porozumieniu z odbiorcą może ustalić, że sprzedaż tych artykułów będzie dokonywana franco stacja kolejowa dostawcy lub według innych uzgodnionych warunków.

4. Przy zakupach artykułów na eksport od innych dostawców niż określone w ust. 1 przedsiębiorstwa handlu zagranicznego korzystają z tych samych warunków dostaw, jakie przysługują innym odbiorcom uspołecznionym w obrocie wewnętrznym.

5. Zobowiązanie dostawcy określone w ust. 1 obejmuje koszty załadowania oraz koszty przewozu zwykłą przesyłką kolejową lub rzeczną.

6. Koszty przewozu dokonanego innymi środkami transportowymi pokrywa przedsiębiorstwo handlu zagranicznego, jeśli środki te zostały użyte na jego życzenie.

§ 17. 1. Jeśli w cenach zbytu artykułów przeznaczonych na eksport zawarty jest podatek obrotowy, przedsiębiorstwa handlu zagranicznego płacą za te artykuły cenę fabryczną, która nie obejmuje podatku obrotowego, a należne producentom różnice pomiędzy ceną fabryczną a ceną zbytu rozliczane będą z budżetem Państwa w trybie określonym przez Ministra Finansów.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie tylko do artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu kluczowego, gdy zakup na eksport dokonywany jest bezpośrednio od producenta lub w tranzycie organizowanym.

3. Przy zakupie artykułów przeznaczonych na eksport od innych producentów przedsiębiorstwa handlu zagranicznego placą za te artykuły ceny zbytu.

4. Za artykuły przeznaczone na eksport, zakupywane przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego w społecznościach jednostkach handlu wewnętrznego, przedsiębiorstwa te placą cenę przysługującą innym jednostkom społecznym.

5. Upoważnia się Ministra Finansów do wydawania zarządzeń zwalniających przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i przemysłu spółdzielczego od podatku obrotowego z tytułu produkcji przeznaczonej na eksport.

V. Przepisy końcowe.

§ 18. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego na wniosek właściwych ministrów nadzorujących producentów oraz Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości i Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy określi tryb składania wniosków o ustalanie cen na artykuły przeznaczone na eksport oraz na usługi świadczone na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, a także tryb ustalania dodatków do cen zbytu, o których mowa w § 11 ust. 1 lit. c) i d).

§ 19. 1. Organy właściwe w dniu wejścia w życie uchwały do ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem działają w zakresie określonym w dotychczasowych przepisach do dnia 1 sierpnia 1959 r.

2. Ceny zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, ustalone przed wejściem w życie uchwały na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują nadal moc obowiązującą. Zmiana tych cen może nastąpić tylko w trybie niniejszej uchwały.

§ 20. Traci moc:

a) uchwała nr 469 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie wytycznych dla ustalania cen zbytu na niektóre artykuły pochodzące z importu i cen za usługi świadczone przez dostawców zagranicznych oraz cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport i cen za usługi świadczone na rzecz odbiorców zagranicznych oraz zarządzenie wydane na jej podstawie — w zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą,

b) uchwała nr 1038 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie cen na towary przeznaczone na eksport.

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego, Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Prezesowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz Prezesowi Państwowej Komisji Cen.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

294

UCHWAŁA Nr 263 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1959 r.

w sprawie poddania kobiet odbywających studia w akademiach medycznych wojskowemu szkoleniu studentów oraz powoływania absolwentek tych akademii przeniesionych do rezerwy na przeszkolenie wojskowe.

Na podstawie art. 108 ust. 1 i 109 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 103) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Kobiety odbywające studia na wydziałach lekarskich i oddziałach stomatologii akademii medycznych, zwane dalej „studentkami”, poddaje się wojskowemu szkoleniu studentów prowadzonemu w tych akademiach pod warunkiem uznania ich za zdolne do służby wojskowej kobiet.

2. Obowiązek odbywania wojskowego szkolenia studentów określony w ust. 1 powstaje od początku tego roku kalendarzowego, w którym studentki kończą 18 lat życia, i trwa do czasu złożenia przez nie z wynikiem pomyślnym egzaminu końcowego z tego szkolenia.

3. Wojskowemu szkoleniu studentów nie podlegają kobiety, które w roku przyjęcia na studia w akademii medycznej kończą 25 lat życia.

§ 2. 1. Przeznaczenie studentek do wojskowego szkolenia następuje w drodze rejestracji przeprowadzanej przez powiatowe komisje poborowe, połączonej z przeglądem lekarskim w celu zbadania stanu zdrowia i wydania orzeczenia o zdolności do służby wojskowej kobiet.

2. Rektorzy akademii medycznych przesyłają corocznie nie później niż w ciągu 7 dni po rozpoczęciu nauki wykazy studentek do właściwego do spraw wewnętrznych organu prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, a w mieście wyłączonym z województwa — dzielnicowej) rady narodowej właściwej dla siedziby akademii.

3. Na podstawie wykazów wymienionych w ust. 2 właściwe do spraw wewnętrznych organy prezydiów rad narodowych sporządzają listy studentek podlegających rejestracji.

§ 3. W sprawach sporządzania wykazów i list studentek podlegających rejestracji oraz wzywania ich do stawienia się przed komisją poborową i doręczania wezwań imiennych oraz przeznaczania i powoływania do wojskowego szkolenia stosuje się przepisy dotyczące studentów podlegających wojskowemu szkoleniu.

§ 4. 1. Wojskowe szkolenie studentek powołanych do tego szkolenia obejmuje przedmioty ogólnowojskowe i wojskowo-medyczne prowadzone w ramach studium wojskowego, akademii medycznej według programu przewidzianego w przepisach o wojskowym szkoleniu studentów.

2. W zakresie odbywania wojskowego szkolenia, noszenia umundurowania wojskowego i przestrzegania zasad dy-